

ÒSTAI ÉTTA IN CI ANDERLÌN

(Costanzo Carbone, Attilio Margutti - 1926)

I

Gh' é 'n' òstai étta in Ci anderlìn
ch' a pâ despèrsa fra i gi âsemìn.
Gh' é 'n rastelétto cô bleu maræn
co 'na canpànn-a ch' a fa: tæn, tæn...

Gh' é doê tomâte zu inte l' ortigeu...
ghe sta 'na dònna, a moæ de tréi figeu
A l' é a Catæn, l' òstéssa
do rastelétto bleu.

II

Pàn e sal àmme, fî ghe a l' estæ,
çêxe amarêne in quantità
In sci â tovàggia gh' é do vìn bón
derê a coxì nn-a gh' é o radi ci ón.

Se da-i vedrétti s' asbàscia in pö o sô
gh' é 'n angolétto li pe fâ l' amô...
Se ghe ranì ci an stréi ti...
«Catæn, portæ i tagi æn!»

III

Però a l'invèrno l'è mègiò ancón
vixìn a-o fêugo, derê a-o barcón!
Se cêuve pöi se sta a sentî
l'ægoa ch'a ciòcca drénto i baçî...

Pàsan e ôe e voiâtri ve stæ a miâ...
Chi n' à ciù coæ, chi pénsa ciù a mangiâ?
Ve arensenî inte 'n cànto
e pöi ve stæ a baxâ...

Finalino

Gh'è 'n òrganétto! Sciù, se va a balâ!
vàn fêua e còbie in sce l'èrba ancón bagnâ.
Lazù da-a Madonétta
s' açénde za 'n lampi ón...